

Σχολείο: ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΑΪΜΑΚΛΙ Γ' (ΚΑ), ΛΕΥΚΩΣΙΑ, ΚΥΠΡΟΣ

Κατηγορία: Διήγημα

Τίτλος Έργου: «Τα παιδιά σκορπούν την ειρήνη παντού»

Δημιουργός: Μαθητές/τριες της Γ'2

Υπεύθυνη εκπαιδευτικός: Κυριακή Στυλιανού

Διευθύντρια Σχολείου: Σωτηρούλα Βούργια

ΒΡΑΒΕΙΟ

Τα Παιδιά Σκορπούν Την Ειρήνη Παντού

Μία φορά και έναν καιρό ζούσε μία φτωχή μα πολύ ευτυχισμένη οικογένεια με τρία μικρά παιδιά. Έμενε σε ένα ψηλό βουνό σε ένα χωριό. Από το σπίτι τους η θέα ήταν πελώρια και μαζική. Έβλεπε κανείς την καταγάλανη θάλασσα και τα τεράστια λιβάδια.

Μια συνηθισμένη μέρα, ο πατέρας πήγε

να βοσκήσει τα πρόβατά του, ενώ η μητέρα φρόντιζε τα τρία παιδιά τους στο σπίτι. Άξαφνα, ακούστηκε σε όλο το χωριό η καμπάνα της κεντρικής εκκλησίας να κτυπάει δυνατά και ασταμάτητα. Αμέσως μετά τα κτυπήματα της καμπάνας, άρχισαν να ακούγονται πολλοί πυροβολισμοί. Τότε όλοι οι χωριανοί ξεκίνησαν να πανικοβάλλονται, να

φωνάζουν και να τρέχουν στα σπίτια τους. Ο πατέρας φτάνοντας πίσω στο σπίτι φώναζε στην οικογένειά του: «Γρήγορα, γρήγορα, βιαστείτε, έχουμε πόλεμο. Τα παιδιά μας, πρέπει να σώσουμε τα παιδιά μας. Φεύγουμε». Πήραν μόνο όσα πράγματα πρόλαβαν. Λίγα... Πολύ λίγα... και άρχισαν να μπαίνουν μέσα σε σκάφη. Σε πολύ λίγο όλα έγιναν μαύρα και σκοτεινά. Φωνές παντού. Τα παιδιά να κλαίνε με λυγμούς και οι δρόμοι γεμάτοι με απελπισμένους ανθρώπους. Τα σπίτια έμειναν άδεια. Το αίσθημα της λύπης, της στεναχώριας και της απελπισίας κυριαρχούσαν στις καρδιές όλων. Ξεκίνησαν να πηγαίνουν σε μέρη μακρινά και ασφαλή, στα οποία δεν κινδύνευαν, αφού δεν υπήρχε πόλεμος.

Σε ξένα μέρη...δεν είχαν όμως τίποτα...

Έστησαν αντίσκηνα για να μείνουν, άναψαν φωτιά για να ζεσταθούν. Πέρασαν δύσκολα, όμως οι άνθρωποι που βρίσκονταν εκεί τους έδειξαν αγάπη και στοργή. Τους έδωσαν τρόφιμα, νερό, κουβέρτες και καθαρά ρούχα.

Ο χρόνος περνούσε και σιγά σιγά τα παιδιά άρχισαν να ξεχνούν όλα όσα έζησαν.

Τα τρία παιδιά έπαιζαν με τα άλλα παιδιά της γειτονιάς. Άρχισαν να περνούν όμορφα, αλλά είχαν πάντα στο πίσω μέρος του μυαλού τους το ότι έπρεπε να γίνει κάτι για να έρθει ειρήνη.

Έτσι μια μέρα, τα παιδιά αποφασίζουν να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους και να βγουν στα ραδιόφωνα. Άρχισαν να φωνάζουν διάφορα συνθήματα όπως: «Θέλουμε ΕΙΡΗΝΗ», «Η ειρήνη πάντα νικά», «Η ειρήνη φέρνει την ευτυχία» κ.α. Φώναζαν τόσο δυνατά, όλα τα παιδιά, που ακούστηκαν παντού.

Τότε οι μεγάλοι έμειναν άφωνοι! Άκουσαν τα όμορφα συνθήματα των παιδιών, έτρεξαν, τα αγκάλιασαν και πέταξαν τα όπλα. Τα παιδιά σκόρπισαν την ειρήνη παντού. Όλοι οι άνθρωποι, μικρά και μεγάλα επέστρεψαν στα σπίτια τους! Τότε όλα έλαμψαν ξανά και η ζωή τους έγινε όμορφη και ευτυχισμένη όπως στο παρελθόν.

Κι έζησαν τότε αυτοί καλά και το μέλλον των παιδιών τους ήταν ακόμη καλύτερο!